

Актуальна тема номера:
“ДОКТРИНА НАРОДОВЛАДДЯ:
ВЧЕННЯ ПРО ФУНДАМЕНТАЛЬНИЙ ПРИНЦИП”

Володимир Зеленський
Президент України

ВСТУПНЕ СЛОВО
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Народовладдя є сутністю демократії, її вихідним принципом, визначальною ознакою. Без забезпечення реального народовладдя демократія мімікрує в ширму, що прикриває узурпацію влади тими, хто привласнив собі право називатися елітами, і, відірвавшись від свого народу, вважає себе повноважним керувати всіма. Тому подекуди гаслом демократії прикривалися різноманітні диктаторські, авторитарні, тоталітарні режими, сучасні деспотії. Фактично сьогодні переважна більшість країн світу, і навіть тих, які визнані міжнародними інституціями такими, що не відповідають стандартам демократії, в основних законах визначають свою політичну систему як демократичну і декларують прихильність демократичним цінностям. При цьому для внутрішнього споживання у межах своєї країни ці режими висувають ідеї про так звану “особливу, контрольовану, регульовану” тощо демократію.

Тож, що є тим лакмусовим папірцем, який відрізняє справжню, реальну демократію від загальних беззмистовних гасел і політиканського декларування? Безумовно, такою ознакою є саме народовладдя. Нині такої позиції дотримується і більшість провідних світових учених-конституціоналістів, теоретиків права, політологів, соціологів, дослідників політико-правових концепцій. Її поділяє й Український народ, який своїми голосами підтвердив правильність обраного магістрального курсу на відновлення реального народовладдя, справжньої демократії в державі.

© Володимир Зеленський, 2019

Запит суспільства на відновлення народовладдя в Україні надзвичайно високий. Фактично ми всі – і політики, і громадські активісти, і академічні науковці, і юристи-нормотворці, які підтримують ідеї відновлення народовладдя – нині виступаємо не як революціонери-реформатори, а, ймовірніше, як консерватори-традиціоналісти, які бажають повернути народу те, що йому належить по праву, відновити реальний зміст ст. 5 Конституції України, відповідно до якої носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Адже держава існує задля блага людини як найвищої цінності, а не навпаки.

Декому за роки незалежного українського державотворення почало здаватися, що вони мудріші, вищі за статусом і розумніші за простих українців, що вони сакральні можновладці й великі державні мужі, які претендують на особливі владні привілеї, спадковість своїх політичних крісел та є політичними баронами, що стоять над народом. Але разом із народом України ми показали їм їхнє місце і те, чого вони варті насправді, а також те, що реальним джерелом влади, монополією на розподілення долею власної держави, правом на визначення стратегічної політики є саме народ України. Це й була одна з визначальних форм прояву народовладдя у дії, яка рельєфно продемонструвала силу українського народу.

Надзвичайно приємно бачити, що вітчизняна юридична наука, провідні вчені, експерти-дослідники жваво відреагували на запит суспільства щодо відновлення народовладдя і піднесли це питання на достатньо високий рівень наукової дискусії – публікації у найстарішому й найвідомішому національному правничому виданні “Праві України”.

Звичайно, вільна думка академічних дослідників не зможе одразу відповісти на всі виклики та потреби конституційних перетворень, адже думки та ідеї у демократичному суспільстві можуть і не збігатися і це природно й нормально для наукової полеміки. Таке розмаїття ідей лише кристалізує основні концепти відновлення народовладдя. Однак головним є те, що питання народовладдя поставлене першим на порядку денному національної юриспруденції, загострюючи це питання і виносячи його на огляд широких кіл зацікавленої громадськості. Надзвичайно важливо, що й учені своєю копійкою, креативною працею у царині досліджень правової природи народовладдя нагадують усім політикам і публічним службовцям – вони є передусім слугами народу, найманими менеджерами у свого основного роботодавця – Українського народу.